

ציון צמיר, תעולם הזה

בנימין ג'יבלי:

„אנחנו מוכנים לדון על שבוע עבודה מקוצר!“

עובדי חברת-חשמל תובעים להנהיג בחברה שבוע עבודה מקוצר, בן חמישה ימים - כך מורסם גדול, בשמו של יורם אוברקוביץ, יושב-ראש ועד עובדי-החברה. אוברקוביץ הוסיף שבכל החברות הממשלתיות כבר עובדים חמישה ימים בלבד בשבוע, ואילו בחברת-החשמל עובדים שישה ימים.

עבודה

לאור ההצהרה המילחמתית, מניתי אל יושב-ראש מועצת המנהלים של חברת-החשמל, בנימין ג'יבלי, ושאלתי על מה בדיוק זועם אוברקוביץ.

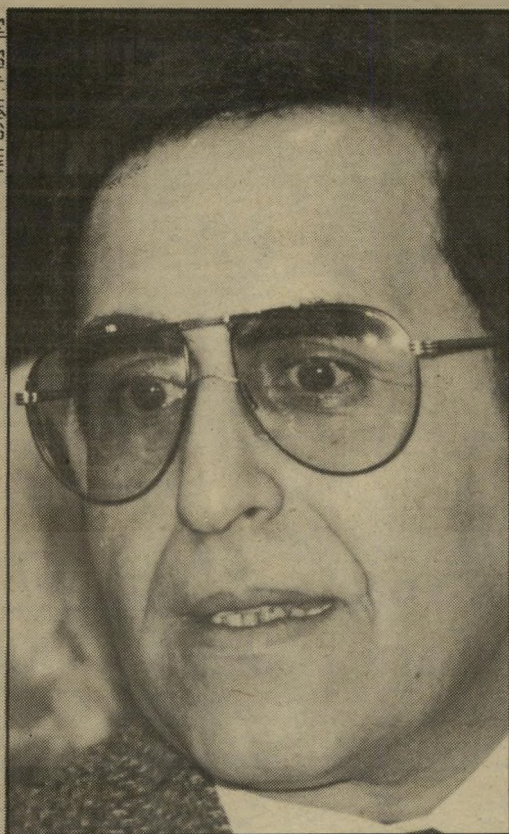
זועם? דווקא אכלתי עימו ארוחת-צהריים לפני כמה ימים. לא היה ידוע לי שהוא זועם, אני דווקא מחבב את הבחור.

● האם קיים גורם המתנגד לכך שעובדי חברת-החשמל יעברו חמישה ימים בשבוע?

לא ניתן להפריד נושא זה משאר הנושאים המתבררים במיסגרת המשאומתן בין שר-האוצר משה ניסים, לבין מנכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר. ברגע שיהיה סיכום בין השניים - נשב עם נציגי-העובדים ונדון עימם על דרישותיהם.

● אם כך, לשם מה נזקק אוברקוביץ לעזרת התקשורת?

נו באמת! אני שואל אותך! (דפנה ברק)

ציון צמיר, תעולם הזה

משה שחל:

„מדוע שלא אחליף את אריאל שרון בשנית?“

בסוף השבוע מורסם כי היועץ המישפטי לממשלה, יוסף חריש, מירסם חוות-דעת, שלפיה יצטרך שר, הממלא את מקומו של שר נעדר, לפעול ולהצביע בממשלה לפי בקשת השר שאותו הוא מחליף.

מייד נזכרתי במיקרה שזכה בכותרות לפני זמן-מה, כאשר העדיף השר אריאל שרון מהליכוד את משה שחל מהמערך כממלא-מקומו, על פני עמיתיו מהליכוד. שאלתי את שחל, גם הוא מישפטן, כיצד הוא רואה את חוות-הדעת של חריש.

חוות-הדעת נמצאת אצלי. חריש העביר אותה לעיון השרים, כטרם פורסמה.

לדעתי היא בעייתית במקצת. אם מדובר בשר הנוסע לחו"ל לתקופה קצרה - כרוך שממלא-מקומו יפעל על פי דעתו.

● אבל מה קורה במיקרה ששר לוקה במחלה ארוכה יותר? ומה קורה בהצבעות בממשלה בעניינים שאינם נוגעים במישרו של השר הנעדר? האם ניתן להעלות על הדעת שממלא מקומו, במידה ודעותיו שונות מדעות השר הנעדר, יצביע ביד אחת בצורה אחת, וכידו השנייה בצורה הפוכה? ומה קורה אם לא ניתן ליצור קשר עם השר הנעדר לפני מועד ההצבעה, והשר ממלא-המקום מעריך שדעת הנעדר היא כזו וכזו?

שרים אינם נבובות, הרוקרים לפי צלילים שמנגנים להם.

● מדוע התעורר הצורך בחוות-הדעת של היועץ המשפטי בסוגיה זו?

הממשלה

מפני שהתעוררו בעיות בעבר.

● למשל?

כשהשר יוסף ספירא מילא את מקומו של השר זבולון המר והצביע כדעתו פעמיים, בסוגיית שכר-הלימוד, למרות שדעתו של המר היתה שונה.

● על פי חוות-הדעת של חריש איני רואה כל אפשרות שבעתיד תוכל למלא שוב את מקומו של שרון.

מדוע לא בענייני-הסדר שוטפים קיימת איזו מידה של גינות.

● ובעניינים אחרים?

לכן פניתי למוכירות-הממשלה וביקשתי בהקדם דיון מקיף בחוות-הדעת של חריש. (דפנה ברק)

ציון צמיר, תעולם הזה

דב בן מאיר:

„ניתן להנציח את גולדמן גם מחוץ לתל-אביב!“

אז בינתיים לא יתנוסס שמו של נחום גולדמן על אחד מרחובות תל-אביב - כך החליטה ועדת-השמות של העירייה. חברי-הכנסת יצחק ארצי העלה את ההצעה לקרוא רחוב על שמו של גולדמן, ואילו חברים אחרים גוועדה התנגדו לכך, מפני שלטענתם התגלה מידע חדש, שעל פיו פעל גולדמן אצל האמריקאים נגד הקמת המדינה. שאלתי את יושב-ראש ועדת-השמות, ח"כ דב בן-מיר, איך, על מה המהומה?

ברוך כלל, איננו נוהגים למסור מידע ממהלך הישיבות של הוועדה. את הרי רואה כיצד מנסים פוליטיקאים שונים לגרוף הון פוליטי מכך!

● בכל זאת, האם מנעתם קריאת רחוב בישראל על שמו של גולדמן המנוח?

בישיבה המדוברת לא ניתן היה לקבל החלטה בענייניו של גולדמן, מפני שלא כל החברים נכחו. לכן החלטתי לרחות את הדיון בנושא. אגב, גם ענייניו של היינריך היינה, שעל שמו אושר

תל-אביב

רחוב כאותה הישיבה נדחה במשך ארבע שנים בגלל טענות הדתיים. כשאינן קונסנזוס בוועדה - אנחנו דוחים את הנושא לישיבות הבאות.

● באיזו תדירות אתה מזמן ישיבות?

מתקיימות בערך שתיים-שלוש ישיבות בשנה. יש לנו על סדר-היום עשרות שמות של מועמרים להנצחה בדרך זו. איננו ממהרים לקבל החלטות.

● מדוע?

מהסיבה הפשוטה, שלא נוצרים רחובות חדשים כתל-אביב באותו הקצב כמו הבקשות להנצחת אישים. אנחנו מנסים להימנע ממצב שבו נאשר שם להנצחה, ואז נתחיל לחפש רחוב וניאלץ להתנצל לפני המישפחה.

אגב, יש ערים נוספות, מלבד תל-אביב. ניתן להנציח גם שם... (דפנה ברק)